

وزنه‌های بالانسینگ با مهان اینرسی مینیمم

نوشته:

منصور نیکخواه بهرامی

استادهار دانشکده فنی

چکیده:

شکل وزنه‌های بالانسینگ پراساسن دو خصوصیت بدست می‌آید. یکی اینکه وزنه بالانسینگ دارای اندازه مینیمم باشد و دیگری ممان اینرسی حول محور دوران باید مینیمم باشد. در حالت دوم آنالیز تغییرات برای بدست آوردن این شکل اپتیم بکاربرده شده است.
در پایان نمودارهای ارائه شده است که توسط آن طراح می‌تواند ابعاد لازمه را برای وزنه‌های بالانسینگ براساس هر دو حالت فوق معین کند.

لیست علامت بکاربرده شده:

b	ضخامت وزنه بالانسینگ
h	فاصله (به شکل ۱ رجوع شود)
w	نصف پهنا (به شکل ۲ رجوع شود)
D	قطر وزنه بالانسینگ
M	جرم
Rc	فاصله شعاعی وزنه بالانسینگ (به شکل ۱ رجوع شود)
W	وزن
γ	وزن مخصوص وزنه بالانسینگ
θ	زاویه قطبی
θ _۱	زاویه (به شکل ۲ مراجعه شود)
g	شتانب ثقل
r	فاصله شعاعی در مختصات قطبی (به شکل ۱ رجوع شود)
C	مان استاتیکی که باید بالانس شود

I	سمان اینرسی وزنه بالانسینگ
R	شاع وزنه بالانسینگ
R _o	بزرگترین شاع خارجی وزنه بالانسینگ
α	زاویه (بهشکل ه مراجعه شود)
λ	ضریب ثابت
θ	زاویه (بهشکل ۳ مراجعه شود)

مقدمه :

ضمن حرکت چرخشی سریع و یا حرکت رفت آمدی، جرم‌های نامتعادل اغلب باعث بوجود آمدن تنش زیاد، بارهای یاطاقانی وارتعاش شدید می‌شوند. برای کاهش دادن این نتایج نامطلوب ناشی از جرم‌های نامتعادل اغلب از وزنهای بالانسینگ استفاده می‌کنند. در عرصی از ماشین‌ها مانند موتورهای احتراق داخلی و کمپرسورهای پیستونی از وزنهای بالانسینگ همیشه استفاده می‌شود.

طراح که در انتخاب شکل وزنهای بالانسینگ آزادی عمل دارد معمولاً برای کاربردهای مختلف شکل‌های مختلفی را مورد استفاده قرار می‌دهد. برای مثال، طرز اتصال وزنه بالانسینگ به بدنه عامل مهمی در تعیین شکل است یعنی از اینکه آیا وزنهای جزئی از میل لنگ و یا قطعاتی جداگانه هستند که به بدنه متصل شده‌اند، محدودیت‌های دیگری نیز مانند محدودیت‌های ابعادی در انتخاب شکل وزنهای بالانسینگ وجود دارد.

علاوه بر آنچه که گفته شد فرکانس چرخشی اولیه سیستم دورکه بستگی زیاد به سمان اینرسی جرم‌های دور دارد در انتخاب شکل وزنه بالانسینگ مؤثر است. برای اینکه بتوان این فرکانس طبیعی را هرچه ممکن است بالانگهداشت نقصان اینرسی جسم دور اهمیت زیاد پیدامی کند، مخصوصاً در موتورهای با سرعت زیاد. از آنجاکه جرم‌های بالانسینگ ممکن است قسمت‌اعظم یک سیستم دور را تشکیل بدهند، محاسبات وزنهای بالانسینگ براساس سمان اینرسی مینیمم حول محور دوران حائز اهمیت است.

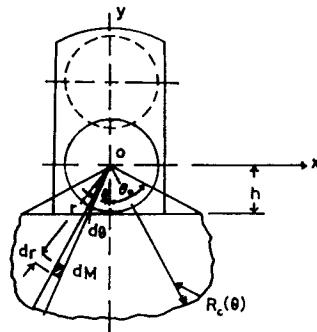
بنابراین می‌توان پیشنهاد کرد که طرح وزنهای بالانسینگ براساس سمان اینرسی مینیمم و یا اندازه مینیمم باید صورت بگیرد.

وزنهای بالانسینگ با سمان اینرسی مینیمم

در شکل (۱) مقطع یک وزنه بالانسینگ با شکل نامعین که به قسمت زیربدنه میل لنگ متصل گشته نشان داده شده است. ضیغامت و جرم مخصوص جنس وزنه بالانسینگ مشخص است. شکل وزنه بالانسینگ باید طوری معین شود که مرکز جرم مجموعه بدنه میل لنگ و وزنه بالانسینگ در مرکز دوران

يعنى نقطه O قرار گيرد . اگر بدنه ميل لنگ نسبت به محور y متقارن باشد و ممان استاتيک آن حول محور x برابر C باشد وزنه بالانسينگ نيز باید نسبت به محور z متقارن بوده و در رابطه زير صدق کند .

$$C = \int_{(M)} r \cos \theta dM \quad (1)$$

شكل (۱) - وزنه بالانسينگ

شكل اپتيم برای وزنه بالانسينگ برای کاربرد خاصی مطابق آنجه که قبله گفته شد آنچنان شکلی است که ممان اينرسی جرمی آن

$$I = \int r^2 dM \quad (2)$$

حول محور دوران مینيم باشد .

تابع $Rc(\theta)$ که انتگرال فوق را مينيم مى نماید با استفاده از روش آناليز تغييرات (Variation) (Calculus of Calculus of) بدست می آيد . مينيم کردن انتگرال فوق را با شرایط جانبی به فرم معادله (۱) مسئله ايزوپارامetric (Isoperimetric) مینامند (مرجع ۲) .

تابع $y = f(x)$ که انتگرال

$$I = \int_a^b F(x, y, y') dx \quad (3)$$

را تحت شرط جانبی

$$C = \int_a^b G(x, y, y') dx \quad (4)$$

ماکزيم و يا مينيم مينماید از حل معادله اويلر (Euler) بدست می آيد . يعنى ،

$$\frac{\partial}{\partial y} (F + \lambda G) - \frac{d}{dx} \left[\frac{\partial F}{\partial y'} + \lambda \frac{\partial G}{\partial y'} \right] = 0 \quad (5)$$

به شرطی که تابع $F(x, y, y')$ و مشتق اول آن در فاصله $a < x < b$ پیوسته باشد.

الف - طرح وزنه بالانسینگ و قی بسطح میل لنگ متصل است

اگر وزنه بالانسینگ بسطح صاف یک ماشین دوار مثلاً بدنه میل لنگ (Crank web) متصل شود (شکل ۱)، سپس مسئله بوسیله معادلات زیر تعریف میگردد:

$$C = \int_0^{\theta_0} \int_{h/\cos\theta}^{R_c} r^r \cos\theta \gamma b dr d\theta = \frac{\gamma b}{3} \int_0^{\theta_0} \left((R_c^r \cos\theta - \frac{h^r}{\cos^r\theta}) \right) d\theta \quad (6)$$

و:

$$I = \int_0^{\theta_0} \int_{h/\cos\theta}^{R_c} \frac{\gamma b}{g} r^r dr d\theta = \frac{\gamma b}{g} \int_0^{\theta_0} \left(R_c^r - \frac{h^r}{\cos^r\theta} \right) d\theta \quad (7)$$

که در آن C یک مقدار ثابت و I باید مینیموم شود. بنابراین با توجه به اینکه:

$$F = R_c^r - \frac{h^r}{\cos^r\theta} \quad (8)$$

و:

$$G = R_c^r \cos\theta - \frac{h^r}{\cos^r\theta} \quad (9)$$

معادله اویلر بصورت زیر درمی‌آید:

$$R_c^r + \lambda R_c^r \cos\theta = 0 \quad (10)$$

یا:

$$R_c^r = -\frac{r}{\lambda} \lambda \cos\theta \quad (11)$$

: $\theta = \theta_0$ چون در

$$R_c^r = \frac{h}{\cos\theta_0}$$

: و

$$\lambda = -\frac{4}{3} \frac{h}{\cos^2 \theta_0} \quad (12)$$

پس خواهیم داشت :

$$Rc = \frac{h}{\cos^2 \theta_0} \cos \theta \quad (13)$$

معادله اخیر معادله دایره در مختصات قطبی است . این دایره از نقطه O گذشته و قطر آن :

$$D = \frac{h}{\cos^2 \theta_0}$$

است . برای بدست آوردن زاویه θ که برای محاسبه قطر D وزنه بالانسینگ لازم است ، از معادله (۷) انگرال گرفته و مقدار θ را محاسبه می نماییم . پس از تنظیم معادله منتجه خواهیم داشت :

$$\frac{C}{h^2 \gamma b} = \frac{\sin \theta_0}{\gamma \cos^2 \theta_0} + \frac{\sin \theta_0}{\epsilon \cos^2 \theta_0} + \frac{\theta_0}{\epsilon \cos^2 \theta_0} - \frac{2 \sin \theta_0}{3 \cos \theta_0} \quad (14)$$

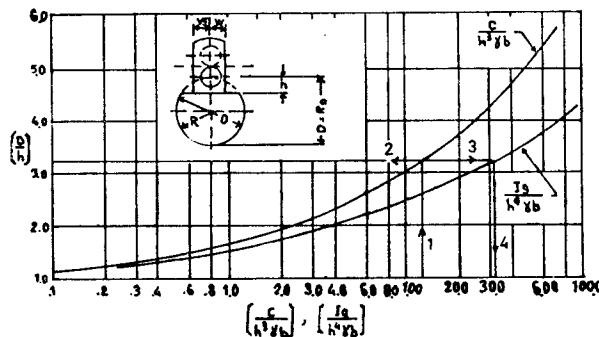
: و

$$\frac{D}{h} = \frac{1}{\cos^2 \theta_0} \quad (15)$$

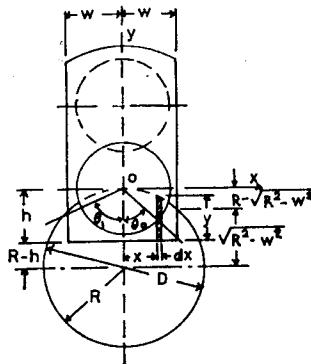
حال ممان اینرسی وزنه بالانسینگ مربوطه از معادله (۷) بدست می آید :

$$\frac{gI}{h^2 \gamma b} = \frac{\sin \theta_0}{\gamma \cos^2 \theta_0} + \frac{3}{16} \frac{\sin \theta_0}{\cos^2 \theta_0} + \frac{3}{16} \frac{\theta_0}{\cos^2 \theta_0} - \frac{\sin \theta_0}{\gamma \cos^2 \theta_0} - \frac{\cos \theta_0}{3 \cos \theta_0} \quad (16)$$

نمودارهای جهت پیدا کردن پارامترهای به بعد معادلات (۱۴) و (۱۶) در شکل (۲) نشان داده شده اند .

شکل (۲) – نمودارهایی برای پیدا کردن شعاع و ممان اینرسی وزنه بالانسینگ

شکل (۳) – وزنه بالانسینگ دایره‌ای شکل

ب - وزنه بالانسینگ متصل به یک قسمت باریک مستطیلی

اگر وزنه بالانسینگ به قطعه باریک موتور عرض $2w$ و ضخامت b (مطابق شکل ۳) متصل باشد، سپس راه حل تقریبی برای شکل اپتیمیم وزنه بالانسینگ با ادامه معادله دایره رابطه (۱۳) بصورت شکل (۳) بدست می‌آید.

برای لنگرهای حول محور X خواهیم داشت :

$$C = \gamma b \left[\pi R^r - \frac{1}{2} \int_0^w \left(yh - \frac{y^r}{2} \right) dx \right] \quad (17)$$

که در آن مطابق (شکل ۳)

$$y = \sqrt{R^r - X^r} - (R - h) \quad (18)$$

است. پس رابطه (۱۷) می‌شود

$$\frac{C}{w^r \gamma b} + \left(\frac{h}{w} \right)^r = \left(\frac{R}{w} \right)^r \pi + \frac{1}{2} \left(\frac{R}{w} \right)^r - \left(\frac{R}{w} \right) \sqrt{\left(\frac{R}{w} \right)^r - 1} - \frac{1}{2} - \left(\frac{R}{w} \right)^r \arcsin \left(\frac{w}{R} \right) \quad (19)$$

حال رابطه بالا را می‌توان برای $\frac{R}{w}$ حل کرد.

مان اینرسی را می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$I = \frac{\gamma b r}{g} \left[\int_0^{\theta_0} \int \frac{r R \cos \theta}{h \cos \theta} dr d\theta + \int_{\theta_0}^{\theta_1} \int \frac{r R \cos \theta}{w \sin \theta} dr d\theta \right] \quad (20)$$

حل آن عبارتست از:

$$\frac{gI}{w^2 \gamma b} = \left[\frac{gI}{w^2 \gamma b} \right]^* - \left[\frac{gI}{w^2 \gamma b} \right]^{**}$$

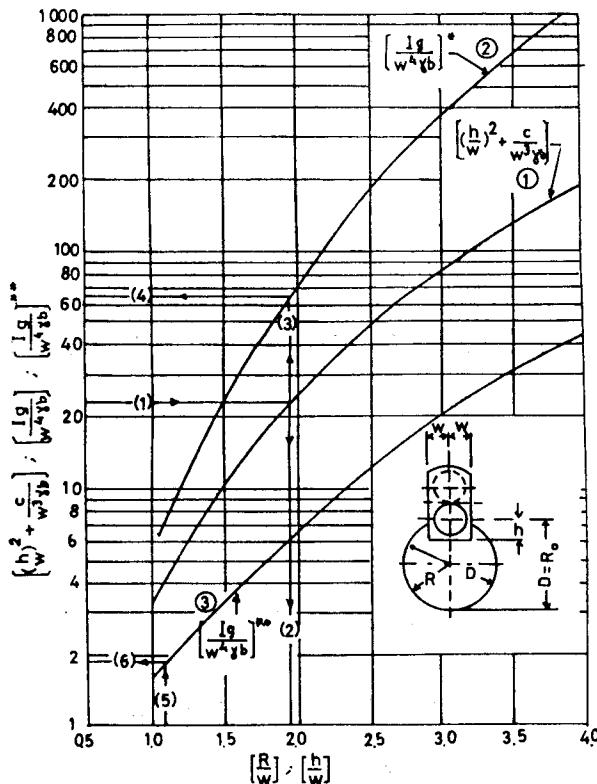
که در آن

$$\left[\frac{gI}{w^2 \gamma b} \right]^* = \left(\frac{R}{w} \right)^2 (r \cos \theta_0 \sin \theta_0 + r \cos \theta_1 \sin \theta_1 + r \theta_1) + \frac{1}{r} \left(\frac{\cos \theta_1}{r \sin \theta_1} + \frac{r \cos \theta_1}{r \sin \theta_1} \right)$$

$$\left[\frac{gI}{w^2 \gamma b} \right]^{**} = \frac{1}{r} \left[\left(\frac{h}{w} \right)^2 \left(\frac{\sin \theta_0}{\sin \theta_1} + \frac{r \sin \theta_0}{\cos \theta_0} \right) + \frac{\cos \theta_0}{\sin \theta_0} + \frac{r \cos \theta_0}{\sin \theta_0} \right] \quad (21)$$

$$\theta_0 = \arctan \frac{w}{h} \quad (22)$$

$$\theta_1 = \arctan \frac{1}{\left(\frac{R}{w} \right) - \sqrt{\left(\frac{R}{w} \right)^2 - 1}} \quad (22)$$

شکل (۴) — نمایش نمودارهای برای تعیین شعاع و سامان اینرسی وزنه بالانسینگ

نمودارهایی برای محاسبه پارامتر $\frac{R}{w}$ وزنه بالانسینگ و همچنین دوپرامترا اینرسی که برای محاسبه ممان اینرسی کل لازم هستند در شکل (۴) نشان داده شده است.

وزنه بالانسینگ با اندازه مینیمم

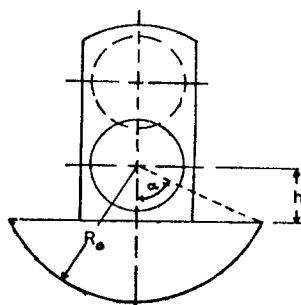
در مورتورهای خاصی ممکن است وزنه بالانسینگ براساس شعاع خارجی مینیمم طرح شود. در این صورت اگر میل لنگ با اندازه کافی عریض باشد توصیه می شود از فرمی که در شکل (۵) نشان داده شده استفاده شود.

شعاع خارجی وزنه بالانسینگ میشود،

$$R_o = \sqrt{\left(\frac{1.05 C}{\gamma b}\right)^{1/3} + h^3} \quad (24)$$

ممان اینرسی مربوطه را میتوان از رابطه زیر حساب کرد.

$$\frac{gI}{\gamma b} = \frac{\alpha}{0.7r^3} - \frac{h^4}{r} \tan \alpha \left(1 + \frac{\tan^2 \alpha}{3}\right) \quad (20)$$

شکل (۵) – وزنه بالانسینگ بشکل قطعه دایره

مثال:

در مثال زیر نشان داده خواهد شد که چگونه میل لنگ بالانسینگ انتخاب شده در اندازه لازم و ممان اینرسی اثر می گذارد.

وزنه بالانسینگ که به پدنده میل لنگ متصل می باشد با مشخصات زیر طرح شده است:

$$C = 4680 \quad \text{اینج - پوند}$$

$$h = 1.75 \quad \text{اینج}$$

$$b = 1.20 \quad \text{اینج}$$

$$w = ۱۰۴۶ \quad \text{اینج}$$

$$\gamma = ۰.۲۸ \quad \text{پوند بر مکعب اینچ}$$

دو وزنه یکسان برای هر میل لنگک پکار برد شده است.

۱- برای وزنه بالانسینگ نشان داده شده در شکل (۲) داریم :

$$\frac{C}{\gamma h^4 b} = \frac{۴۶۸}{۲ \times ۰.۳۶ \times ۰.۲۸ \times ۱۰۱۲۰} = ۱۰.۵$$

با استفاده از نمودارهای شکل (۳) خواهیم داشت :

$$\frac{Ig}{h^4 \gamma b} = ۳۱۰.۳ \quad \text{و} \quad \frac{D}{h} = ۳۰۱۹$$

بنابراین :

$$D = ۳۰۱۹ \times ۰.۷۵ = ۰.۵۸ \quad \text{اینج}$$

$$I = \frac{۲۱۰.۳ \times ۰.۴ \times ۰.۲۸ \times ۱۰۲۰}{۳۸۶} = ۰.۲۶۷ \quad \text{پوند - اینچ - بجذور ثانیه}$$

۲- برای وزنه بالانسینگ نشان داده شده در شکل (۴) داریم

$$\frac{h}{w} = \frac{۰.۷۵}{۱۰۴۶} = ۰.۰۷۲$$

و :

$$\left(\frac{h}{w}\right)^4 + \frac{C}{w^4 \gamma b} = ۱۰۴۴ + \frac{۴۶۸}{۲ \times ۰.۳۱۲ \times ۰.۲۸ \times ۱۰۲۰} = ۲۲۹۶$$

از شکل (۴) خواهیم داشت :

$$\frac{R}{w} = ۰.۸۰$$

بنابراین :

$$D = ۰.۷۷ \quad \text{اینج} \quad R = ۰.۸ \quad \text{اینج} \quad \text{و}$$

با استناده از مقادیر :

$$\left(\frac{R}{w}\right) = ۰.۲۰ \quad \text{و} \quad \left(\frac{R}{w}\right) = ۰.۸۰$$

می توان مقادیر دو پارامتر اینرسی را از منحنی های (۲) و (۳) در شکل (۴) مشاهده کرد . یعنی :

$$\left[\frac{Ig}{w^4 \gamma b}\right]^* = ۶۰ \quad \text{و} \quad \left[\frac{Ig}{w^4 \gamma b}\right]^{**} = ۱۰۸$$

بنابراین :

$$I = \frac{w^4 b}{g} (60 - 18) = \frac{454 \times 0.28 \times 1020}{386} \times 632 \times 0.201 = 454 \times 0.28 \times 1020 \times 632 \times 0.201 = 1020 \times 632 \times 0.201 \times 454 \times 0.28 / 386$$

۳- بالآخره برای وزنه نشان داده شده درشکل (۵) مقادیر R_o و ممان اینرسی میشوند :

$$R_o = \sqrt{\left(\frac{105 \times 468}{2 \times 1020 \times 0.28}\right)^2 + (1070)^2} = 296 \text{ اینچ}$$

$$\cos \alpha = \frac{1070}{446} ; \quad \alpha = 69^\circ 23' ; \quad \tan \alpha = 2.658$$

$$I = \frac{1020 \times 0.28}{386} \left[\frac{69610}{573} \times \frac{496^4}{2} \times \frac{105^4}{2} \times 2658 \left(1 + \frac{2658^2}{3} \right) \right]$$

$$= 0.296 \text{ پوند - اینچ - مجدد ثانیه}$$

برای مقایسه ، شعاع خارجی و ممان اینرسی برای سه شکل فوق و برای سه شکل دیگر که اغلب در عمل کاربرد دارد (مرجع ۳) درجدول (۱) نشان داده شده است . با مراجعه به جدول مقایسه ردیف ۱ بار دیف ۶ ملاحظه می شود که کاهش در شعاع به اندازه ۴۶ ر. اینچ و یا در حدود ۱۲٪ همراه با افزایش ۱۰٪ پوند - اینچ - مجدد ثانیه و یا در حدود ۴۰٪ در ممان اینرسی است .

بنابراین اگر اندازه وزنه بالانسینگ اهمیت داشته باشد بهتر است که شکل شماره ۳ (جدول ۱) انتخاب شود چون افزایش در ممان اینرسی فقط ۱۸٪ است .

جدول (۱) - شعاع خارجی و ممان اینرسی وزنه بالانسینگ با شکل های مختلف

$$h = 1020 \text{ اینچ} ; \quad w = 640 \text{ اینچ} ; \quad b = 1070 \text{ اینچ}$$

$$c = 468 \text{ پوند برمکعب اینچ} ; \quad r = 0.28 \text{ اینچ - پوند}$$

No	R_o in	I_{BW} (lb-in-s ²)	CONFIGURATION
1	5.40	0.251	
2	5.58	0.267	
3	4.96	0.296	
4	5.02	0.290	
5	4.83	0.320	
6	4.76	0.352	

نتیجه :

معادلات (۱۶) و (۲۰) نشان می‌دهند که ممان اینرسی جرمی یک وزنه بالانسینگ با پهنا و وزن مخصوص آن نسبت معکوس دارد. بنابراین باید سعی شود که وزنه بالانسینگ از مواد سنگین و در حد امکان عریض ساخته شود. اگر امکانات اجازه دهد باید سعی شود از آلیاژهای سنگین که مطابق گفته بالا نتایج بهتری را در بر می‌گیرد در وزنهای بالانسینگ استفاده نمود. اگر مواد بکاربرده شده در ساخت وزنه بالانسینگ چدن و یا فولاد باشد که هردو عملای دارای وزن مخصوص یکسان هستند در اینصورت از شکل ردیف ۱ برای ممان اینرسی مینیمم واژردیف ۶ برای اندازه مینیمم می‌باید استفاده شود. در هر صورت پهنانی وزنه باید در حد امکان بزرگ‌گ انتخاب شود.

فهرست مراجع

- 1 — Hertrich, F. R. — Minimum Inertia Counterweights . Machine Design Vol . 35, No. 6 , 1963, pp. 160—4 .
- 2 — Weinstock, R.—Calculus of Variations . New York, McGraw—Hill, 1952 .
- 3 — Weiss, K.—Optimum Design of Balance Weights . Automobile Eng. , Vol. 59, No . 1, Jan. , 1969, pp. 9—11 .